

Objave

NATEČAJ
za vpis v Industrijsko kovinarsko šolo
Tovarne okovja Bistrica pri Mariboru,
pošta Limbuš.

Tovarna okovja v Bistrici sprejema v prvi letnik Industrijske kovinarske šole nove učence za triletno šolanje.

Sprejemni pogoji so naslednji:

1. Učenec mora imeti najmanj šest razredov osnovne šole.
2. Biti mora telesno in duševno zdrav. Prošnje za sprejem v imenovano šolo je poslati ravnateljstvu Tovarne okovja Bistrica pri Mariboru, pošta Limbuš, najkasneje do 15. avgusta 1948.

Prošnji je priložiti:
a) rojstni list;
b) zadnje šolsko spričevalo;
c) življenjepis in natančen naslov;
d) karakteristiko LMS.

Učencem je zagotovljeno stanovanje, popolna oskrba, obleka, kakor tudi vse ostale potrebnosti in pripomočki za učenje. Najboljšim bo dana možnost, da nadaljuje svojo izobrazbo na tehnični srednji šoli. Po končani šoli postanejo absolventi: strojni ključavničarji, strugarji ali kovači in to pri matičnem podjetju, t. j. v Tovarni okovja ali v kaki drugi tovarni.

Sprejemni izpiti za vse tiste, ki so vložili prošnje, bodo dne 28. avg. 1948 ob 7. uri v tovarni. Po končanem izpitu bo

do sprejeti učenci ostali v internatu ter takoj začeli z rednim šolanjem. Vsa morebitna pojasnila, pismena ali ustna, dobite pri ravnateljstvu Tovarne okovja Bistrica-Limbuš, tel. št. Maribor 26-80.

Uprava Industrijske kovinarske šole Tovarne okovja Bistrica-Limbuš

POTUJOČI KINO I
sovjetski barvni film »Kameniti cvet«
16. avg. ob 20. uri v Gorišnici
17. avg. ob 20. uri v Dornavi
18. avg. ob 20. uri v Zavrču
19. avg. ob 20. uri v Vidu

POTUJOČI KINO II
sovjetski film »Gavroche«
15. avg. ob 20. uri v Veliki Nedelji
16. avg. ob 20. uri v Podgorcih
17. avg. ob 20. uri v Markovcih
18. avg. ob 20. uri v Muretincih
19. avg. ob 20. uri v Turmšču

Vse množične organizacije naj se potrudijo, da bo obisk čim večji. Oba filma sta tako vsebinsko kot umetniško na zelo visoki stopnji.

Vsem naročnikom in bralcem sporočamo, da naj nam svoje prispevke za list pošiljajo na naslov: OLO Ptuj, prosvetni odsek, telefon 120.

Uredništvo »NAŠE DELO«

Dopisi

Delo traktorske brigade v Podgorcih

Dne 15. februarja tega leta je bila v Podgorcih ustanovljena traktorska brigada. Stroji, razen traktorjev, so bili že dalj časa na mestu.

S prihodom štirih traktoristk je garaža oživela. Prišlo se v Podgorce z mnogo dobre volje pomagati našemu kmetu pri njegovem delu in mu ga olajšati. Tega seveda niso bili veseli nekateri premožni kmetje, ker so čutili, da bo njihovu izkoriščanju malega in srednjega kmeta kmalu konec. Nekaj časa so lahko ti vaški mogotci s svojim odklonilnim stališčem do traktorja vplivali na malega in srednjega kmeta, posebno, ko so začeli razširjati parolo, da je strojno oranje predrago. Pozabili so pa na to, da znajo tudi mali kmetje računati. Ko so mali kmetje prišli do spoznanja, da jih stane 1 ha oranja s traktorjem 1200 din, da pa morajo kmetu za oranje iste površine s konji odslužiti 20 delovnih dni, in so se prepričali, da je strojno oranje tudi boljše, so začeli sklepati pogodbe. Začeli so se posluževati stroja tudi pri košnji, ker so ugotovili, da je za košnjo enega ha travnika potrebnih 16 koscev, ako delajo šest ur, dočim isto delo opravi stroj, ki ga upravlja dva človeka, v štirih urah za ceno 600 din.

Brezbriznost nekaterih kmetov in pasivnost KLO sta letos ovirala pravočasno izvedbo mlaičev. Ker je niso vsi pravočasno prijavili, ni bila izvršena po planu. Posledica tega je bila, da so zaradi brezvestnih kmetov v eni vasi morali čakati na mlaičev v drugi vasi tudi tisti, ki so storili svojo dolžnost. Krajevni odbori so bili po brigadirju pravočasno opozorjeni, da se bo mlaičev lahko izvedla plansko samo takrat, če bodo vsi kmetje s pravočasno prijavo omogočili sestavo plana dela. Zaradi omalovaževanja direktiv so stroji večkrat stali, kar je zmanjšalo dnevni efekt dela in dnevni dohodek brigade. Na področju traktorske postaje Podgorci sta poslala pravočasno prijavo za mlaičev samo KLO Gorišnica in Gajevci. Najmanj je v tem pogledu storil KLO Podgorci, kar nas ne preseneča, ker vemo, kdo je tam predsednik in kakšni ljudje so nekateri člani tega odbora. Tako je povsod tam, kjer predsednik zagovarja protiljudska stremjenja in dejanja vaških mogotcev, namesto da bi izvrševal direktive ljudske oblasti.

Da so nekateri člani KLO v Podgorcih protiljudski elementi, nam dokazuje njihova ravnodušnost do rešitve stanovanjskega vprašanja traktoristk. V vsej vasi niso mogli najti ene sobe in enega štedilnika, čeravno je več sob praznih in imajo nekateri kmetje celo po dva odvišna štedilnika. Zaradi njihove brezvestnosti se sedaj spijo štiri traktoristke v skladišču garaže.

Začetne težave so že odstranjene. Malim in srednjim kmetom traktorji niso več »strašila«. Tudi traktoristkam ljudje že mnogo bolj zaupajo in sledijo njihovim nasvetom. Izjemo tvorijo samo nekateri zakrknjeni vaški bogataši, ki bi radi tudi

še nadalje izkoriščali predvsem našega malega kmeta.

Prepozno spoznanje prednosti mehaniziranega dela v kmetijstvu je letos omogočilo manjšemu številu premožnejših kmetov, da so pomeni prišli do delovnih moči; oviralo pa je tudi delo traktorske brigade.

P. Š.

Grad Borl - začasni dom grških otrok

V prvih dneh avgusta je prišlo na grad Borl 122 otrok iz Egejske Makedonije, žrtev monarhofašističnega terorja v Grčiji. Z njimi so prišle tudi štiri žene, ki jih spremljajo že od kraja zločina.

Te dni smo jih obiskali in v razgovoru s spremljevalkami zvedeli sledeče: Pred štirimi meseci so napadli monarhofašistični krvniki partizansko enoto v okolici Lerina v Egejski Makedoniji. Zaradi neuspehov v borbi proti enotam demokratske armade, so povsod tam, kamor so prišli, klali in morili civilno prebivalstvo, požigali njihove domove in ropali. Zločinski izrodki grškega naroda niso prizanašali niti otrokom ter jih z noži ubijali brez razlike. S topovi so rušili hiše in uničili cele vasi. Monarhofašistična letala so bombardirala šole, v katerih so se nahajali otroci pri pouku. V kolikor otrok niso pobile zločinske sluge angloameriških imperialističnih inspiratorjev in organizatorjev našila nad osvojenimi narodi, so padali od topovskih krogel in avijonskih bomb. Otroci, ki so ostali pri življenju, so morali prehoditi v največjem snegu, pomanjkljivo oblečeni in lačni več dni dolgo pot preko planin do jugoslovanske meje, kamor so prišli do smrti izmučeni in izstradani. Centralni odbor Rdečega križa Jugoslavije jim je takoj nudil vso pomoč. Z vso ljubeznijo so jim lajšale gorje množične organizacije v vseh krajih njihovega doseganega bivanja.

Čez nekaj dni dopotuje še 128 otrok. Na gradu Borlu bo imelo v bližnji bodočnosti začasen dom 250 otrok v starosti od 2 do 6 let, katerim so monarhofašisti uničili domove in jih odtrgali od staršev.

Kljub največjim strahotam, ki so jih preživeli, so malčki živahni in veseli. Navdušeno vzklikajo: Živela Tito in Markos! O svojih starših vedo povedati, da so v borbi proti fašistom.

Malčki, katerih starši so v borbi zato, da bo grški narod živel, da bo izbojeval zmagovito borbo proti novemu okupatorju in domačim izdajalcem, bodo pri nas deležni najskrbnejše nege in ljubezni. Obiskale jih bodo naše matere, ki v miru in svobodi vzgajajo svoje otroke ter nekaj materinske ljubezni dale tudi njim. K njim bodo prišli tudi otroci iz naših »Dmov igre in dela« in jih razveseljevali s kulturnimi nastopi. Naši sindikati bodo poskrbeli, da bodo tudi oni imeli čim več igrac.

Prepričani smo, da bo prebivalstvo ptujskega okraja storilo vse, da bo tem sirotam pri nas do odhoda v osvojen domovino čim lepše in prijetnejše.

S. F.

Obtožbe vredni primeri iz Spodnjega Brega

Tovariš Toplak Štefan, star 21 let, je bil dve leti zaposlen pri kmetu Vaupotiču Konradu kot poljski delavec. Delal je od 4. ure zjutraj do pozne noči: do 22. in 23. ure. Njegova plača je znašala do aprila 1948 — 300 dinarjev, seveda tudi pri socialnem zavarovanju ni bil. Njegova hrana se je močno razlikovala od gospodarjeve. Štefan je imel za kosilo polento in krompirjevko, včasih košček žilave govedine, dočim se gospodarjevi maste s piščanci, klobasami in svinjskim mesom. To pa še ni dovolj. Štefan je spal — dasi poseduje gospodar tri velike hiše — v hlevu pri kravah. Po vrhu tega pa ga je znala gospodinja zmerjati z banditom — poslužila se je celo tepeža. Gospodar je na Štefanovo industrijsko karto kupil za sebe in hčer blago in mu tako vzel možnost, da se sam obleče. Čisto razumljivo sledi, da so doma govorili nemoško, posebno kadar so kritizirali ljudsko oblast — da hlapec ne bo razumel.

Toda naša ljudska oblast je za Štefana poskrbela in je danes zadovoljen delavec v tovarni »Saturnus« v Ljubljani. Vsem takim izkoriščevalcem pa povemo samo eno: zavedajo naj se, da so stari časi enkrat za vselej mimo, da pa nas je naša svoboda stala preveč žrtev in krvi, da bi dopuščali, da bi kdor koli pljuval na te žrtve.

Okrajni odbor LMS

Iz Starš

Ko se peljemo iz Ptujja po glavni cesti proti Mariboru, zagledamo nekako sredi med Mariborom in Ptujem lepo vasico Starše. Okrog in okrog se razprostirajo lepa ravna polja in travniki, katere na eni strani obkroža Drava, takoj za njo pa se zdi kot okrasek Vurberg z razvalinami bivšega gradu. Ako pa stopimo med tamkajšnje prebivalstvo, dobimo dobre pa seveda tudi slabe ljudi. Če pogledamo samo na bivšega gostilničarja in mesarja Ekarta Štefana, bomo videli, da smo našli na velikega in izrazitega sebičnega. On »kot socialen« človek je obljubil neki stari ženi, da lahko hodi k njemu na studenec po vodo, česar pa mu je bilo verjetno takoj žal, ker se je zbal, da bi mu ta ženica posušila vodnjak, ker letos ni dežja in se je bati suše. Ko je torej ženica odnesla eno vedro vode, je imenovani Ekart takoj pričel misliti, kako bi ženi zaprl vodnjak, pri čemer se je spomnil, da ima pri hiši verigo in ključavnico ter z isto zaklenil vrtna vrata tako, da ženica ni mogla več po vodo.

Ekartu bi povedali le to, da naj se nikar ne trese za vodo, ker letos nam je še preostaja.

Iz Zlatoličja

Ako se napotimo nekaj kilometrov iz Staršev nazaj po cesti proti Ptujju, pridemo v vas Zlatoličje, vas samih trdnih kmetov. V tej vasi živi trden kmet Furek Jožef, kateri je menda prespal borbo jugoslovanskega ljudstva in še danes ne ve, da gremo po poti v socializem, kjer ni izkoriščanja človeka po človeku ter še vedno misli, da se nahaja v bivši Jugoslaviji. Ta isti posestnik je nekega kočarju iz Zlatoličja omlatil malenkost žita, s čemer se je zamudil približno eno uro. Za to urico mlaičev, ki jo je napravil s strojem, je moral ubogi kočar hoditi k Fureku osem dni zastoj na delo. Opozorili bi Fureka, naj pozabi na staro Jugoslavijo in naj se zaveda, da se danes ne da več izkoriščati ubogega kočarja, bajtarja in delavca, kajti, zaveda naj se, da izkoriščevalci ljudstva nimajo prostora v naši novi Jugoslaviji.

B. D.

V mladinskih brigadah na delovnih akcijah se kujejo novi liki mladih ljudi nove Jugoslavije, liki borbenih ljudi za socializem, liki ljudi, ki ljubijo svojo domovino.

Starši, ki so dobri člani Osvojiteljske fronte, bodo poslali svoje sinove in hčere v mladinsko delovno brigado, ki bo štela 250 mlaičev in mladink. — Brigada bo odšla na gradnjo Novega Beograda 1. septembra 1948. Prijave sprejema Okrajni odbor LMS v Ptujju.

*

Biti graditelj novega Beograda, prestolnice naše nove Titove Jugoslavije, je čast in ponos za vsakega mlaičevca!

V letošnjem letu bo gradilo Novi Beograd 36.000 najboljših mlaičev in mladink, iz ptujskega okraja pa 250 mlaičev in mladink. — Prijave za brigado, ki odhaja 1. septembra na gradnjo Novega Beograda, zbira okrajni odbor LMS v Ptujju.

Okrajni odbor LMS

Fizkultura

Tekmovanja v Središču

Fizkulturalna društva Središče, Ormož, Ptuj in Ljutomer so vabljena na tekmovanja s fizikulturalniki jugoslovanske armade iz Varaždina. Tekmovanja se bodo vršila v Središču v nedeljo, dne 15. avgusta 1948.

Tekmovalo se bo v lahki atletiki v sledečih disciplinah:

1. met kroglice,
2. met bombe,
3. skok v višino,
4. skok v daljino,
5. tek na 100 m,
6. tek na 3 km.

Odbojka:

JA — FD Središče,
JA — FD Ormož.

in še ostala event. pripravljena moštva.

Tekmovanje se prične ob 8. uri zjutraj, zato je zbor vseh tekmovalcev že ob 7. uri. Društva morajo svoje tekmovalce pravočasno predhodno javiti.

Popoldne istega dne se bo na središkem igrišču odigrala nogometna tekma med JA in FD Ormožem.

Pozvana društva, storite svojo dolžnost, prijavite pravočasno tekmovalce in organizirajte čim večji obisk članstva in ostalih ljubiteljev sporta. Na ta način bomo utrjevali bratstvo in edinstvo z našo jugoslovansko armado.

Dan fizkulture na vodi

V letošnjem letu je za Ljudsko republiko Slovenijo določen »dan fizkulture na vodi« v času od 1. do 15. avg. Vsako fizkulturalno društvo, kot tudi aktiv, je dolžan v tem času izvesti »Dan fizkulture na vodi« in to tam, kjer se nahaja primerna voda v bližini. Tako bodo v našem okraju izvedli ta dan v Ormožu, Središču in Ptujju, prav tako imajo možnost v Markovcih, Strnišču in bazenu, Majšperk na Dravinji. Za izvedbo tega dneva morate biti čim bolj samoiniciativni in se ravnati po krajevnih razmerah. Po možnosti naj bi se prikazalo razen plavanja še ostale sporte na vodi.

Kakšen naj bo program »Dneva fizkulture na vodi«?

1. Kros na vodi,
2. Plavalne tekme:
 - a) hitrostne,
 - b) vzdržnostne,
 - c) štafetne,
 - č) skoki v vodo;
3. Plavanje z bremenom
4. Vzdržno plavanje pod vodo
5. Iskanje predmeta pod vodo
6. Plavanje v obleki
7. Prikaz učenja plavanja
8. Prikaz reševanja iz vode
9. Igre (petelinji boj, lovljenje v vodi, črni mož).

Društva in aktivni naj se potrudijo, da bo organizacija čim pestrejša, da

bo zadovoljiva in pravočasna propaganda, da bo s tem dosežen uspeh v množičnosti udeležencev. Toda bližamo se že h koncu določenega roka, vendar ne bo prepozno, če izvršimo »Dan fizkulture na vodi« nekaj dni pozneje. Saj je namen tega dneva, da se pritegne razen članstva vse one, ki znajo plavati, da opogumijo še ostale neplavalce k učenju plavanja, ker vsi vemo, da je plavanje najbolj zdrava sportna panoga, ki prav tako služi našemu delovnemu človeku za dosego in uspešno izvršitev petletke.

Kako polagamo norme iz plavanja?

Mesečna poročila nam dajejo sliko, kaj so društva in aktivni v minullem mesecu storili, koliko norm so položili, kakšno je bilo njihovo delo. Toda društva in aktivni, ste se vprašali, kaj smo storili v mesecu juliju? Ste poslali na okrajni fizkulturalni odbor poročilo o položenih normah? Poročila za mesec julij namreč niso prispela razen poročila FD Ptujja, ki je polagalo norme iz obveznega plavanja.

V teh mesecih moramo izvršiti obvezno plavanje, in sicer mora za mladinski znak mladinec ali mladinka poljubno preplavati dolžino 25 m. Isto dolžino mora preplavati članstvo, ki tekmuje za bronasti znak. Za srebrni znak mora član ali članica obvezno v poljubnem stilu preplavati 50 m, za zlati znak pa mora tekmovalce preplavati 100 m. To plavanje je obvezno za vsakega fizkulturalnika, ki tekmuje za fizkulturalni znak. Tako vidimo, da ni dovolj, če zna fizkulturalnik proste vaje, ali zna metati granato, ali pa skakati v daljino ali v višino. Vsak fizkulturalnik mora poleg ostalih panog tudi plavati.

To obvezno plavanje lahko izpolnimo, ker se dovoljuje v tekoči vodi. V ptujskem okraju pa nam ni mogoče polagati norm iz plavanja v drugi skupini, kjer naj bi znašala dolžina plavalnega bazena najmanj 25 m. Takega bazena pa pri nas nimamo. Vsi ljubitelji plavalnega sporta močno pogrešamo pošten plavalni bazen in primeren obširen prostor okrog njega, kjer bi se istočasno gojila namizni tenis in odbojka. Tako ne moremo vaditi različnih stilov plavanja, niti skokov v vodo. Istotako ne moremo prirediti zaradi neprimerne prostora plavalnih tekem v večjem obsegu, kot na primer te lahko priredi Murska Sobota.

V Ptujju samem še posebno občutimo potrebo za večjim kopališčem, ker so nam še to skromno pred nedavnim iz higienskih ozirov zaprli. Upajmo, da se nam bo posrečilo še v tej petletki doseči, da bomo tudi v ptujskem okraju imeli plavalni bazen, ki bo odgovarjal razmeram in potrebam.

Uspehi učencev v gospodarstvu

Kdo še ne pozna mladih, vedrih fantov iz vajeniškega doma? Prav vsak, kajti njihova iskrena pesem in enotnost vzbudita neprisljano pozornost. Že po njihovih nastopih, delu in disciplini vidiš, da je tu mladinska organizacija močna, trdna in da ima pravilne prijeme. Na drugi strani pa se jasno vidi, da dom-internat uspešno zadošča vsem pogojem, če je sodelovanje uprave in mladinske organizacije pravilno. Zato so nam najboljši dokaz uspehi teh mladincev. Ti fantje ne kažejo discipline in enotnosti samo v svojih vsakodnevnih pohodih v šolo in menzo, temveč se jasno in odločno odražajo v uspehih v šoli, pri vsakem prostovoljnem delu, kulturnem in političnem življenju. Ni slučaj, da so napravili pri svojem načrtno odmerjenem času 2000 delovnih prostovoljnih ur za gradnjo zadružnih domov, da so šli 1. avgusta kot celota (96) v ormoško opekarno za 14 dni na delo, da so si zadali ob-

vezo, da si vsak izmed njih pripori najmanj bronasto značko dela, kakor tudi ni slučajen njihov izredno dober učni uspeh. Vse to je rezultat naprednosti naše ljudske mladine, ki si je zagotovila možnost razvoja s krvavo borbo v NOV in danes z ogromnimi akcijami, ki jih sleherni pozna.

Pohvale vredna je tudi iniciativa mladinske organizacije v domu, da se organizira šolska delavnica, kjer se bodo gojenci mogli še bolje posvetiti praktičnemu delu in raznim poizkusom. Naša mladina se prav dobro zaveda, da se v novi Jugoslaviji vsakega ceni po njegovem znanju in predanosti skupnosti. Posebno važen pa je uspeh, da so v svojih lastnih vrstah vzgojili dva dobra vzgojitelja, ki bosta s svojimi izkušnjami letošnjega šolskega leta znatno pomagala novincem. To sta tov. Pirš Jože, ki je sedaj komandant brigade in tov. Tašič Jože, star partizan. Dobra in aktivna sta se pokazala tudi tov. Ilc Jože in tov. Urh.

Mnogo bi se dalo še povedati o teh zdravo mislečih fantih, toda zaključil bi s tem: Naša mladina je pravilno razumela poziv naše slavne Komunistične Partije v času NOV, ko je sprejela v svoje mlade roke puške in ravno tako zvesto koraka v prvih vrstah danes, ko si pod vodstvom našega herojskega Centralnega komiteja Komunistične Partije Jugoslavije gradimo socializem.

V. F.